

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з НІП

Хмельницького національного
університету

_____ В. Г. ЛОПАТОВСЬКИЙ

“ ____ ” _____ 2021 р.

ПРОГРАМА
атестаційного іспиту

З ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ Й МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Галузь знань – 03 Гуманітарні науки
спеціальність – 035 Філологія
спеціалізація 035.04 Германські мови та літератури (переклад включно),
перша – англійська
освітньо-професійної програми «Германська філологія та перекладознавство:
англійська мова та друга іноземна мова»

Програма складена на основі освітньо-професійної програми підготовки магістрів

Програму складено:

к. пед. н., доц. О. В. Сергєєва

Гарант освітньо-професійної програми

д-р. філол. наук, проф. Юлія Бойко

Програма розглянута та схвалена

На засіданні кафедри германської філології та перекладознавства

Протокол № 2 від 01 жовтня 2021 р.

Зав. кафедри германської філології
та перекладознавства

д-р. філол. наук, проф. Юлія Бойко

Робоча програма розглянута та схвалена

Вченою радою факультету міжнародних відносин і права

Протокол № ____ від _____ 2021 р.

Голова Вченої ради

д-р. пед. наук, проф. Віталій Третько

Хмельницький, 2021

1. ВСТУП

Підсумкова атестація випускників освітньої програми «Германська філологія та перекладознавство: англійська мова та друга іноземна мова» за спеціалізацією 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно) включає атестаційний іспит за результатами вивчення дисциплін «Педагогіка та психологія вищої школи» та «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі».

Програма атестаційного іспиту розрахована на студентів денної та заочної форми навчання за програмою «Германська філологія та перекладознавство: англійська мова та друга іноземна мова».

На сучасному етапі педагогічної практики при оцінці знань студентів, у провідних ЗВО України досить широко використовують таку форму контролю як тестування. Тест, незважаючи на його недоліки, є відомим у теперішній час інструментом виміру результатів педагогічного процесу.

Пошук досконалих методів вимірювання рівня навчальних досягнень студентів на сучасному етапі розвитку інформаційних технологій набуває надзвичайної актуальності, оскільки об'єктивізація процесу вимірювання, забезпечуючи зворотний зв'язок, дає можливість координувати цей розвиток. Отже, об'єктивні та точні методи вимірювання й оцінювання знань стають однією з рушійних сил наукового прогресу. Використання тестів у навчальному процесі також надійно увійшло у світову педагогічну практику. І в Україні цей процес набуває сил: розвиваються наші уявлення про призначення та педагогічні можливості тестів, форми тестів, формати запитань, методи обробки результатів тестування та їх інтерпретації.

Відомо, що тільки правильно складений тест дає можливість повністю відповідати сучасним цілям навчання й освіти. Тестування – це метод педагогічної діагностики, за допомогою якого вибір поведінки, що презентує передумови чи результати навчального процесу, повинен максимально відповідати принципам зіставлення, об'єктивності, надійності та валідності вимірів, повинен пройти обробку й інтерпретацію та бути прийнятним для застосування у педагогічній практиці.

Отож, з метою ефективного контролю якості знань атестаційний іспит із дисциплін «Педагогіка та психологія вищої школи» та «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі» відбувається у формі тестування.

Атестаційний іспит з «Педагогіки та психології вищої школи» та «Методики викладання фахових дисциплін у вищій школі» носить комбінований характер та складається із завдань, інтегрованих у тестову складову із 200 питань, які вивчаються у процесі викладання дисциплін, пов'язаних із вивченням курсів «Педагогіка та психологія вищої школи» та «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі». Завдання складені відповідно до знань та вмінь, закладених у робочу програму.

Екзаменаційний білет містить 40 тестових завдань комбінованого характеру. Час виконання тесту 50 хвилин.

До складання атестаційного іспиту з «Педагогіка та психологія вищої школи» та «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі» допускаються студенти, що виконали всі вимоги індивідуального плану.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ПРОГРАМИ

Метою атестаційного іспиту є поглибити, конкретизувати і систематизувати знання, набуті студентами на попередніх етапах вивчення блоку психолого-педагогічних дисциплін; удосконалити вміння формулювати, відстоювати свою думку, активізувати самостійне критичне педагогічне мислення, сприяти розвитку власної професійної позиції; сприяти засвоєнню ключових положень і проблематики сучасних психолого-педагогічних дисциплін; сформувати власну педагогічну позицію щодо процесу навчання, розвитку та виховання студентів; розвиток у майбутніх викладачів педагогічного мислення, здатності до аналітичного осмислення педагогічної дійсності, навчання їх творчим підходам до визначення педагогічних дій у нестандартних педагогічних ситуаціях, уміння приймати найбільш вдалі рішення у відповідності до педагогічних закономірностей, принципів виховання; перевірити стан оволодіння психолого-педагогічними основами та знаннями із методики викладання фахових дисциплін у вищій школі.

Зміст навчальної дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи»:

Теоретичні основи педагогіки вищої школи як науки та навчальної дисципліни. Вища освіта України. Система вищої освіти в Україні та управління нею. Дидактика вищої школи. Зміст освіти у закладах вищої освіти. Внутрішня система забезпечення якості вищої освіти та якості освітньої діяльності. Організація освітнього процесу у вищій школі: особливості організації освітнього процесу у вищій школі управління освітнім процесом; методи, та форми навчання. Студентоцентризм в освітньому процесі. Інноваційні технології навчання у вищій школі. Контроль та оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти. Організація позааудиторної виховної роботи у ЗВО та академічній групі. Психологія вищої школи як наука і навчальна дисципліна. Студент як об'єкт і суб'єкт навчально-професійної діяльності у вищому навчальному закладі. Студентство як соціальна група та її психологічні особливості. Становлення особистості студента як майбутнього фахівця з вищою освітою у навчально-професійній діяльності. психологічні особливості професійної діяльності викладача вищої школи. Професіоналізм та педагогічна майстерність у педагогічній діяльності викладача. Психологія педагогічної комунікативної взаємодії викладача зі студентами. Протиріччя і конфлікти у педагогічній взаємодії та шляхи їх запобігання й вирішення. Добросовісність як основний принцип суб'єкт-суб'єктної взаємодії викладача зі студентством.

Компетентності, що відповідають предмету:

ЗК 4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 8. Навички використовувати інформаційні і комунікаційні технології.

ЗК 9. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК 12. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ФК 9. Здатність до прийняття ефективних фахових рішень, до налагодження продуктивної психолого-педагогічної взаємодії зі студентами, адаптації до нових ситуацій у педагогічній діяльності та особистісного й професійного зростання, самоствердження та самореалізації; мотивації розвитку навчально-пізнавальної діяльності студентів.

ФК 10. Здатність розробляти та оновлювати робочу програму навчальної дисципліни або її складники, навчальні та методичні матеріали до них з використанням інформаційних технологій; проводити навчальні заняття та забезпечувати досягнення запланованих результатів навчання з урахуванням індивідуальних особливостей і потреб студентів; здатність розробляти критерії та обирати інструменти оцінювання результатів з використанням ІТ.

Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен вміти:

- оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність;
- будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення;
- оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування;
- демонструвати знання та розуміння вимог до професійної діяльності викладача ЗВО з урахуванням змін в освітній політиці/змісті освіти;
- виявляти творчу ініціативу та підвищувати свій професійний рівень щодо ефективності управління й організації освітнього процесу;
- здійснювати раціональний вибір способів організації педагогічної діяльності;
- мотивувати студентів та виявляти здатність до власного професійного розвитку і професійної саморефлексії;
- демонструвати успішне володіння набором знань умінь та навичок, необхідних для здійснення трудових функцій викладача у ЗВО;
- конструювати та проєктувати зміст навчальної та виховної роботи;
- проводити навчальні заняття (лекційні, семінарські, практичні) в ЗВО на належному рівні;
- виявляти, аналізувати та враховувати очікування студентів, роботодавців та інших стейкхолдерів під час періодичного перегляду й оновлення програми навчальної дисципліни; встановлювати зв'язок змісту навчальної дисципліни з актуальними потребами суспільства; розробляти критерії та обирати інструменти оцінювання відповідно до специфіки навчальної дисципліни; контролювати дотримання вимог і правил академічної доброчесності;
- застосовувати сучасні ІТ у науковій та педагогічній діяльності: комп'ютерні засоби візуалізації навчально-методичного забезпечення; володіти навичками використання сучасних програм перекладу; використовувати хмарні, мультимедійні, мережеві та інтерактивні технології в освітній і науковій діяльності.

3. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ ПРОГРАМИ (Частина 1)

(перелік тем із дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи»):

1. Теоретичні основи педагогіки вищої школи як науки та навчальної дисципліни.

Поняття про педагогіку як науку. Педагогіка вищої школи як наука. Історичне і сучасне в педагогіці. Організаційно-педагогічні основи діяльності ЗВО за Законом України «Про вищу освіту». Предмет педагогіки та основні її поняття (категорії): формування і розвиток особистості, виховання, навчання, освіта молоді на загальнолюдських цінностях, їх взаємозв'язок. Педагогіка вищої школи в системі педагогічних дисциплін, її зв'язок з іншими науками. Педагогіка вищої школи, її вищий етап розвитку української етнопедагогіки. Джерела і складові частини педагогіки вищої школи України. Поняття про порівняльну педагогіку. Підготовка перекладачів в системі вищої освіти України.

2. Дидактика вищої школи. Поняття дидактики та завдання дидактики вищої школи.

Основні дидактичні категорії: навчання, освіта, викладання, учіння, зміст освіти, методи, форми організації, засоби, результати навчання. Методи науково-педагогічних досліджень: спостереження, педагогічний експеримент, досліди, бесіди, вивчення педагогічної документації, письмове опитування, методи моделювання педагогічних явищ, методи кількісного та якісного результатів дослідження.

3. Зміст освіти у закладах вищої освіти. Поняття про зміст освіти і його компоненти. Вимоги до визначення змісту освіти у вищій школі. Внутрішня система забезпечення якості вищої освіти та якості освітньої діяльності.

4. Інновації в системі вищої школи. Студентоцентризм в освітньому процесі. Концепції та ідеї студентоцентризму. Студентоцентроване навчання. Мета, цілі та задачі студентоцентрованого навчання.

5. Принципи навчання вищої школи. Основні принципи, на яких ґрунтується освіта в Україні. Загальнопедагогічні принципи підготовки перекладачів. Поняття про педагогічний процес та характеристика його компонентів. Основні завдання педагогічного процесу у вищому навчальному закладі. Поняття про процес навчання як діяльнісний, пізнавальний і комунікативний.

6. Організація освітнього процесу у вищій школі. Особливості організації освітнього процесу у вищій школі управління освітнім процесом. Поняття про навчально-виховний процес у закладах вищої освіти. Навчально-методична документація для забезпечення освітнього процесу у ЗВО. Навчальний та робочий плани.

7. Методи і засоби навчання у вищій школі. Методи навчання як способи досягнення мети і завдань навчання, освіти, виховання і розвитку особистості. Методика організації та проведення лекцій, практичних і семінарських занять у вищій школі. Засоби навчання, їх класифікація.

8. Форми організації навчання. Форми організації навчально-пізнавальної діяльності студентів. Лекції, практичні, семінарські, лабораторні; самостійна робота студентів; екскурсії, навчальні конференції; консультації; індивідуальні заняття; курсові, магістерські роботи. Форми організації науково-дослідної роботи студентів (науково-дослідні гуртки, проблемні групи, об'єднання, школи, студентські наукові товариства). Форми організації практики студентів. Навчальна виробнича, педагогічна, переддипломна практики.

9. Інноваційні технології навчання у вищій школі. Інтеграційні технології: дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтегрованих курсів (у т. ч. електронних). Професійно-ділові ігрові технології. Тренінгові засоби: система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів вирішення типових практичних завдань за допомогою комп'ютера (психологічні тренінги інтелектуального розвитку, спілкування, розв'язання управлінських завдань). Інформаційно-комп'ютерні технології.

10. Контроль та оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти. Види і форми організації перевірки студентів (індивідуальна, групова, фронтальна перевірка, самоконтроль, рейтингова система). Форми контролю якості знань, умінь, навичок студентів (усна співбесіда, письмове, фронтальне опитування, стандартизований контроль; письмова перевірка, експрес-контроль, тестова перевірка, колоквиуми, контрольні роботи, заліки, курсові та дипломні роботи, семестрові та державні іспити).

11. Організація позааудиторної виховної роботи у ЗВО та академічній групі. Сутність процесу виховання у системі вищої освіти, його специфіка, компоненти. Концепції виховної роботи з урахуванням особливостей і традицій вищого навчального закладу. Позааудиторна діяльність студента. Мета, зміст, умови виховання студентської молоді як організації опосередкованого педагогічного впливу на студентів через "виховне" середовище, взаємодію викладачів і студентів. Особливості виховання студентів у процесі навчання і в позанавчальний час.

12. Психологія вищої школи як наука і навчальна дисципліна. Мета і завдання психології вищої школи. Зв'язок педагогічної психології та педагогіки вищої школи. Психологічні типи пізнавальної діяльності студентів. Психолого-педагогічні особливості студентів як суб'єктів навчання і виховання.

13. Професіоналізм та педагогічна майстерність у педагогічній діяльності викладача. Психологія діяльності та особистості викладача вищої школи.

14. Психологія педагогічної комунікативної взаємодії викладача зі студентами.

Розвиток критичного та творчого мислення студентів. Протириччя і конфлікти у педагогічній взаємодії та шляхи їх запобігання й вирішення.

15. Становлення позитивної професійної я-концепції викладача. Добродесність як основний принцип суб'єкт-суб'єктної взаємодії викладача зі студентством. Педагогічна та мовленнєва культура викладача вищої школи.

16. Студент як об'єкт і суб'єкт навчально-професійної діяльності у вищому навчальному закладі. Студентство як соціальна група та її психологічні особливості. Становлення особистості студента як майбутнього фахівця з вищою освітою у навчально-професійній діяльності. Виховання особистості студента як майбутнього фахівця з вищою освітою.

Рекомендована література для підготовки до атестаційного іспиту із дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи»:

1. Скиба, К. М. (2020). Педагогіка та психологія вищої школи : методичні вказівки до практичних занять та самостійної роботи для студентів спеціальності 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно)» / К. М. Скиба. – Хмельницький : ХНУ, 2020. – 88 с.

2. Курлянд З. Н. Педагогіка вищої школи : Навч. посіб. / З. Н. Курлянд, Р. І. Хмельюк, А. В. Семенова, І. О. Бартенєва, І. М. Богданова. - 3-є вид., переробл., доповн. - К. : Знання, 2007. - 495 с. - укр.

3. Власова О. І. Психологія вищої школи : підруч. для студентів ВНЗ / О. І. Власова, В. А. Семиченко, С. Ю. Пащенко, Я. Г. Невідома; ред.: О. І. Власова; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. - Київ : Київ. ун-т, 2015. - 405 с. - укр.

4. Мороз О. Г. Педагогіка і психологія вищої школи : Навч. посіб. / О. Г. Мороз, О. С. Падалка, В. І. Юрченко; ред.: О. Г. Мороз; Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. - К., 2003. - 267 с. - Бібліогр.: 211 назв. - укр.

5. Модульне середовище для навчання: MOODLE. Доступ до ресурсу: <https://msn.khnu.km.ua>.

6. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib/khnu.km.ua/asp/php_f/plage_lib.php.

Зміст навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі»: Мета, цілі і зміст навчання іноземних мов у вищій школі. Принципи, методи і засоби навчання іноземних мов у вищій школі. Методика навчання аудіювання, говоріння, читання автентичних текстів і писемного мовлення у вищій школі. Складові компоненти навчання аудіювання: лінгвістичний, психологічний, методологічний. Види усного мовлення та компетентності, які вони надають. Етапи навчання професійно-орієнтованого читання. Типи письма і жанри писемного спілкування. Викладання перекладу як спеціальності. Принципи підготовки перекладачів. Фахова компетентність перекладача, перекладацькі компетенції та зміст їх формування. Навчання письмовому перекладу з англійської мови на українську і навпаки. Система вправ для навчання письмового перекладу. Навчання усному перекладу з англійської мови на українську і навпаки. Вправи для формування навичок та розвитку вмінь для усного перекладу. Організація процесу формування фахової компетентності майбутніх викладачів іноземних мов і перекладу у вищих навчальних закладах.

Компетентності, що відповідають предмету:

ЗК 4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 8. Навички використовувати інформаційні і комунікаційні технології.

ЗК 9. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК 12. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ФК 9. Здатність до прийняття ефективних фахових рішень, до налагодження продуктивної психолого-педагогічної взаємодії зі студентами, адаптації до нових ситуацій у педагогічній діяльності та особистісного й професійного зростання, самоствердження та самореалізації; мотивації розвитку навчально-пізнавальної діяльності студентів.

ФК 10. Здатність розробляти та оновлювати робочу програму навчальної дисципліни або її складники, навчальні та методичні матеріали до них з використанням інформаційних технологій; проводити навчальні заняття та забезпечувати досягнення запланованих результатів навчання з урахуванням індивідуальних особливостей і потреб студентів; здатність розробляти критерії та обирати інструменти оцінювання результатів з використанням ІТ.

Програмні результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен: *вміти* оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення; оцінювати й критично *аналізувати* соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і *пропонувати* шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування; *демонструвати знання та розуміння* вимог до професійної діяльності викладача ЗВО з урахуванням змін в освітній політиці/змісті освіти; виявляти творчу ініціативу та підвищувати свій професійний рівень щодо ефективності управління й організації освітнього процесу; здійснювати раціональний вибір способів організації педагогічної діяльності; *володіти* внутрішньою мотивацією та виявляти здатність до власного професійного розвитку і професійної саморефлексії; демонструвати успішне володіння набором знань умінь та навичок, необхідних для здійснення трудових функцій викладача у ЗВО: конструювати та проєктувати зміст навчальної та виховної роботи; проводити навчальні заняття (лекційні, семінарські, практичні) в ЗВО на належному рівні; *вміти виявляти, аналізувати та враховувати* очікування студентів, роботодавців та інших стейкхолдерів під час періодичного перегляду й оновлення програми навчальної дисципліни; встановлювати зв'язок змісту навчальної дисципліни з актуальними потребами суспільства; розробляти критерії та обирати інструменти оцінювання відповідно до специфіки навчальної дисципліни; контролювати дотримання вимог і правил академічної доброчесності; *вміти застосовувати* сучасні ІТ у науковій та педагогічній діяльності: комп'ютерні засоби візуалізації навчально-методичного забезпечення; володіти навичками використання сучасних програм перекладу; використовувати хмарні, мультимедійні, мережеві та інтерактивні технології в освітній і науковій діяльності.

3.ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ ПРОГРАМИ (Частина 2)

(перелік тем із дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі»):

1. Мета, цілі і зміст навчання іноземних мов у вищій школі. Принципи і методи навчання іноземних мов у вищій школі. Використання активних та інтерактивних методів навчання іноземних мов у вищій школі. Використання навичок роботи у Power Point.

2. Методика навчання аудіювання у вищій школі. Аудіювання як перцептивна мисленнево-мнемонічна діяльність: сутність поняття. Види аудіювання. Взаємозв'язок аудіювання з

іншими видами мовленнєвої діяльності. Складові компоненти навчання аудіювання: лінгвістичний, психологічний, методологічний.

3. Методика навчання говоріння у вищій школі. Види усного мовлення та компетентності, які вони надають. Психолого-лінгвістичні особливості монологічного та діалогічного мовлення. Типи монологічного мовлення. Види діалогів, способи навчання діалогічного мовлення. Інформаційні технології для навчання діалогічного мовлення.

4. Методика навчання читання автентичних текстів у вищій школі. Етапи навчання професійно-орієнтованого читання. Компетентність у читанні. Формування вмінь та навичок читання, вибір стратегії читання. Види читання та вимоги до автентичних текстів для читання.

5. Методика навчання писемного мовлення у вищій школі. Розвиток умінь та навичок писемного мовлення. Типи письма і жанри писемного спілкування. Форми письмових мовленнєвих завдань, які можуть бути включені до змісту навчання.

6. Методика викладання перекладу як наука. Методичні основи навчання перекладу. Принципи підготовки перекладачів. Фахова компетентність перекладача, перекладацькі компетенції та зміст їх формування. Роль викладача у створенні навчальних умов перекладацької ситуації.

7. Навчання письмового перекладу з англійської мови на українську і навпаки. Етапи навчання письмового перекладу. Методи навчання письмового перекладу. Навички письмового перекладу. Система вправ для навчання письмового перекладу. Подолання лексичних, граматичних та стилістичних проблем перекладу під час навчання письмового перекладу. Використання інформаційних технологій для навчання письмового перекладу.

8. Навчання усного перекладу з англійської мови на українську і навпаки. Методи навчання усного перекладу. Види усного перекладу і методи навчання усного перекладу з аркуша. Етапи усного перекладу. Формування навичок усного перекладу та система вправ на їх вдосконалення. Подолання лексичних, граматичних та стилістичних проблем перекладу під час навчання усного перекладу. Використання інформаційних технологій для навчання усного перекладу.

9. Організація процесу формування фахової компетентності майбутніх викладачів іноземних мов і перекладу у вищих навчальних закладах. Форми та засоби контролю, за допомогою яких відбувається оцінка якості професійної підготовки перекладачів. Розробка плану лекції, семінару або практичного заняття з використанням інформаційних технологій

**Рекомендована література для підготовки до атестаційного іспиту
із дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін
у вищій школі»**

1. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підруч. Для студ. лінгв.ун-тів і фак. ін. мов вищих навч. закладів /О. Б. Бігич, Н. Ф. Бориско, Г. Е. Борецька [та ін.] ; під заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.

2. Сергєєва О. В. Методика викладання перекладу у вищій школі: метод. вказівки до практ. занять з дисципліни для студентів спеціальності «Філологія. Германські мови та літератури (переклад включно)» /уклад. Сергєєва О. В. [Електронний ресурс]. – Хмельницький : ХНУ, 2018. – 40 с. – Режим доступу: <https://msn.tup.km.ua>.

3. Сергєєва О. В. Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі : методичні вказівки до семінарських занять і самостійної роботи студентів спеціальності 035.041

«Філологія. Германські мови та літератури (переклад включно)» / уклад. О. В. Сергєєва. Хмельницький : ХНУ, 2022. 38 с. – Режим доступу: <https://msn.tup.km.ua>.

4.Черноватий Л. М. Методика викладання перекладу як спеціальності / Л. М. Черноватий // Підручник для студентів вищих закладів освіти за спеціальністю «Переклад». – Вінниця : Нова книга, 2013. – С. 368.

5. Стандарт вищої освіти магістра філології (від 20.06.2019р. № 871). [Електронний ресурс].- <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/06/25/035-filologiya-magistr.pdf> Заголовок з екрану. – Мова укр.

6. Модульне середовище для навчання: MOODLE. Доступ до ресурсу: <https://msn.khnu.km.ua>.

7. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib/khnu.km.ua/asp/php_f/plage_lib.php.

4. ОЦІНЮВАННЯ АТЕСТАЦІЙНОГО ІСПИТУ

Вступний іспит відбувається у формі закритого тестування. Екзаменаційний білет містить **40 тестових завдань** комбінованого характеру із зазначених вище дисциплін. Кожне тестове завдання оцінюється рівною кількістю балів. Завдання: визначити правильний варіант відповіді. За кожну вірну відповідь на тестове завдання здобувач вищої освіти отримує 0,125 бала. Максимальна загальна кількість балів, отриманих за тестову частину атестаційного іспиту, дорівнює 5,0.

Співвіднесення вітчизняної та Європейської шкал оцінювання на атестаційному іспиті

Оцінка ECTS	Бали	Вітчизняна оцінка	
A	4,75-5,00	5	ВІДМІННО – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навиків
B	4,25-4,74	4	ДОБРЕ – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75-4,24	4	ДОБРЕ – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25-3,74	3	ЗАДОВІЛЬНО – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00-3,24	3	ЗАДОВІЛЬНО – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00-2,99	2	НЕЗАДОВІЛЬНО – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00-1,99	2	НЕЗАДОВІЛЬНО – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни

ЗРАЗОК ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Виберіть правильний варіант відповіді

1. Педагогіка вищої школи – це ...

- 1) частина філософії;
- 2) синтез знань про природу;
- 3) комплекс теоретичних і прикладних наук про процеси виховання, навчання, освіти;
- 4) наука про закономірності навчання і виховання студентів, а також їх наукову і професійну підготовку як спеціалістів відповідно до вимог держави та суспільства.

2. Об'єктом педагогіки вищої школи є:

- 1) педагогічна система вищої школи;
- 2) система вищої освіти і педагогічні процеси в ній;
- 3) система народної освіти і педагогічні процеси в системі вищої школи.

3. Педагогічна майстерність – це:

- 1) комплекс якостей особистості, що забезпечує високий рівень самоорганізації професійної діяльності педагога;
- 2) інтелектуальні уміння, необхідні для мисленого моделювання наукового пошуку;
- 3) одна з найбільш творчих і складних професій, в яких поєднано науку та мистецтво.

4. Початок класичної дидактики покладений:

- 1) Платоном і Аристотелем;
- 2) Декартом;
- 3) Я. А. Коменським.

5. Чому використання інтервальних повторів працює як метод навчання?

- 1) створює більше довготривалих та корисних спогадів проти концентрованого навчання або зубріння правильно
- 2) дає можливість спогадам впродовж довшого часу міцніти, щоб стати постійними
- 3) вимагає від викладача ефективного планування та керування часом
- 4) призводить до кращої успішності відразу після навчання проти концентрованого навчання або зубріння

6. Чинники, які підвищують внутрішню мотивацію учнів, містять усе наведене нижче, окрім...

- 1) поєднання того, що вивчається з особистими цінностями та метою
- 2) відчуття досягнення завдяки успіху та зростанню майстерності
- 3) розвиток почуття незалежності та самостійності
- 4) отримання винагород за гарну роботу та наполегливі зусилля правильно

7. Зміст навчального матеріалу визначається:

- 1) навчальними планами;
- 2) навчальними програмами з предметів;
- 3) навчальними планами і навчальними програмами з предметів;

8. Система вищої освіти і педагогічний процес у ній:

- 1) об'єкт педагогіки вищої школи;
- 2)закономірність педагогіки вищої школи;
- 3) предмет педагогіки вищої школи;
- 4) рушійна сила педагогіки вищої школи.

9. Одним із завдань курсу методики викладання іноземної мови у вищій школі є:

- 1) оволодіти ІМ;
- 2) оволодіти методичними вміннями;
- 3) оволодіти теорією виховання;
- 4) оволодіти методичними вміннями та сформувані фонетичні навички студентів.

10. Одним із компонентів навчального процесу є:

- 1) навчальна діяльність викладача;
- 2) експериментальна база;
- 3) цілі навчання;
- 4) навчаюча діяльність викладача та цілі навчання.

11. Об'єктом МВІМ у вищій школі є:

- 1) навчання ІМ;
- 2) метод навчання ІМ;

- 3) спостереження за процесом навчання ІМ;
- 4) навчання та метод спостереження за процесом навчання ІМ.

12. Предметом МВІМ у вищій школі є:

- 1) навчання ІМ;
- 2) метод навчання ІМ;
- 3) спостереження за процесом навчання ІМ;
- 4) навчання та метод спостереження за процесом навчання ІМ.

13. Методика викладання іноземної мови у вищій школі тісно пов'язана з :

- 1) психосемантикою;
- 2) фізіологією;
- 3) педагогічною лінгвістикою;
- 4) філологією.

14. Завданням навчання граматики у вищій школі є:

- 1) забезпечити студентам систематичні знання з граматики ІМ;
- 2) сформувати лише репродуктивні граматичні навички;
- 3) сформувати репродуктивні й рецептивні граматичні навички;
- 4) оволодіти методичними вміннями та сформувати фонетичні навички студентів.

15. Аудіювання – це:

- 1) продуктивна діяльність;
- 2) рецептивна діяльність;
- 3) репродуктивна діяльність;
- 4) перцептивна діяльність.

16. Вихідною одиницею для навчання монологічного мовлення у вищій школі є:

- 1) окрема фраза;
- 2) понадфразова єдність;
- 3) зв'язний текст;
- 4) набір речень.